

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 794/2024
13.05.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Милене Рашић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Александра Јанчића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Смедереву 1К. бр. 239/22 од 15.12.2023. године и Кв број 139/24 од 27.03.2024. године, у седници већа одржаној дана 13.05.2025. године, већином гласова је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Јанчића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Смедереву 1К. бр. 239/22 од 15.12.2023. године и Кв број 139/24 од 27.03.2024. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Вишег суда у Смедереву Кж1 165/23 од 21.09.2023. године усвојена је жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Властимира Огњановића, а поводом жалби окривљеног АА и његовог браниоца адвоката Александра Јанчића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Мире Мосуровић, преиначена је пресуда Основног суда у Смедереву 1К 239/22 од 28.04.2023. године, тако што је Виши суд у Смедереву према окривљенима АА и ББ на основу члана 422. тачка 3. Законика о кривичном поступку одбио оптужбу да су извршили по једно кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика. Истом пресудом одлучено је да ће о трошковима кривичног поступка првостепени суд одлучити посебним решењем.

Основни суд у Смедереву је решењем 1К. бр. 239/22 од 15.12.2023. године одбио захтеве за накнаду трошкова кривичног поступка окривљеног АА, поднет од стране бранилаца окривљеног адвоката Александра Јанчића и адвоката Властимира Огњановића.

Решењем Основног суда у Смедереву Кв бр 139/24 од 27.03.2024. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног АА и бранилаца окривљеног адвоката Властимира Огњановића и Александра Јанчића изјављене против решења Основног суда у Смедереву 1К. бр. 239/22 од 15.12.2023. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Александар Јанчић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев за заштиту законитости, побијана решења укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне одлуке против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Александра Јанчића, је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним решењима учињена повреда кривичног закона из члана 441. став 4. ЗКП, са образложењем да окривљеном нису досуђени трошкови кривичног поступка на терет буџетских средстава суда иако је донета пресуда којом је оптужба одбијена.

Изнети наводи браниоца у захтеву за заштиту законитости, по оцени Врховног суда, су неосновани.

Одредбом члана 262. став 1. ЗКП, прописано је да у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучиће се ко сноси трошкове поступка и колико они износе.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП, прописано је да када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

С обзиром да је одлука суда о трошковима кривичног поступка обавезан део изреке сваке пресуде, то се уз одлуку о главној ствари мора одлучити о трошковима кривичног поступка, а накнадно се може одлучити само о висини трошкова.

Имајући у виду да другостепеном пресудом није одлучено о томе ко ће сносити трошкове поступка, а супротно одредби члана 262. став 1. ЗКП, већ је наведено „да ће о трошковима поступка првостепени суд одлучити посебним решењем“, на основу које одлуке првостепени суд није ни имао могућност да одлучи о трошковима поступка, то

је другостепени суд своју одлуку, која се побија поднетим захтевом за заштиту законитости, донео у складу са законом.

Сходно томе, Врховни суд налази, да је правилно нижестепеним одлукама одбијен захтев браниоца за накнаду трошкова поступка, јер иако је у конкретном случају оптужба одбијена, браниоцу на основу такве пресуде не припадају трошкови кривичног поступка, с обзиром да исти нису обухваћени изреком пресуде којом је оптужба одбијена, па је захтев за заштиту законитости одбијен као неоснован.

Из напред изнетих разлога Врховни суд је на основу члана 491. ЗКП донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић,с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић